

افزایش تولید IL-10 توسط سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی

افراد مواجهه یافته با گاز خردل

*طوبی غضنفری، رویا یارابی، آرزو کرمانی جلیلود، زرین شریف نیا، ظهیر حسن، سقراط فقیه زاده، محمد رضا سروش، محمد رضا جلالی ندوشن، بصیر ملک پور، اکبر شاعلی

یافته و مواجهه نیافته جمع آوری شد و بدون تحریک و با تحریک با PHA به مدت ۲۴ ساعت کشت داده شد. مایع رویی جمع آوری شد و سطح IL-۱۰ با تکنیک الایزا اندازه گیری شد. نتایج: پس از ۲۴ ساعت کشت بدن محرک، سطح IL-۱۰ به طور معنی داری در گروه مواجهه یافته نسبت به گروه مواجهه نیافته بالاتر بود ($P=0/015$) ولی پس از تحریک سطح IL-۱۰ اختلاف معنی داری بین دو گروه نداشت.

نتیجه گیری: نتایج ما نشان داد که سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی افراد مواجهه یافته گرایش به تولید بیشتر IL-۱۰ دارند. از آنجا که IL-۱۰ اثرات تنظیم ایمنی قوی دارد، به نظر می‌رسد که پاسخ‌های التهابی را محدود کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود که تولید IL-۱۰ می‌تواند در افراد مواجهه یافته به علت پاسخ‌های التهابی افزایش یابد.

کلمات کلیدی: سلول‌های تک هسته‌ای، گاز خردل، ایمنی

مقدمه: ۲ و ۲' دی کلرو دی اتیل سولفاید (سولفور مستارد، گاز خردل) یک عامل شیمیایی تاول زاست که در جنگ ایران و عراق به عنوان یک سلاح شیمیایی به کار رفت. علائم بالینی تنفس سولفور مستارد شامل آسم، برونشیت مزمن، و فیبروز ریوی است. سولفور مستارد ترکیبات سلولی و خارج سلولی بافت زنده را آلکیله می‌کند و در نتیجه باعث وقایع سلولی شامل سنتز و رهاسازی واسطه‌های التهابی و سیتوتوکسی سیتی می‌شود. متعاقب این اثرات سلولی، التهاب و آسیب بافتی ایجاد می‌شود.

IL-۱۰ یک سایتوکاین ضد التهابی است که با جلوگیری از سنتز سایتوکاین‌ها و کموکاین‌ها در ماکروفاژها و سلول‌های T، پاسخ‌های التهابی را مهار می‌کند.

هدف: هدف از این مطالعه اندازه گیری سطح IL-۱۰ در سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی جانبازان مواجهه یافته با گاز خردل ۲۰ سال پس از مواجهه و مقایسه آن با گروه کنترل مواجهه نیافته است. روش مطالعه: سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی افراد مواجهه